

מצוץ צור יסוצתי -אמצעים אומנותיים בפיוט

1. **כפיוט מופיעים מס' כינויים לדמויות או צמים מתחו קו בין הכינוי להסברו**

ה'	סאלה, שוננים
בית המקדש	מצוץ צור יסוצתי
מצרים	מלכות עאלה
עץ ישראל	נואש
בבל	אומה הרשעה
חכמים	בני כינה
הנצרים	בית תפילתי

2. **א. התאימו בין האמצעי הספרותי להסברו**

דימוי	לשון ציורית, ביטוי שבו תכונות של דבר מתחזק אחד מושאלות ומופצרות לדבר מתחזק אחר.
מטאפורה	אמצעי לשוני המשווה בין שני דברים מתחומים שונים שיש ביניהם יסוד משותף, דומה אך לא זהה בדרך כלל הקיסור נעשה באמצעות כ' הדימוי

סיפור	סיטת כתיבה של שיר ובה האותיות הראשונות של כל שורה או של כל בית יוצרות צירוף בצל משמעות : שם המחבר המילה -חלק , אותיות א"ב וצוד...
-------	---

אקרוסטיכון	חלק מפסוק ואף פסוק שלם או חלק מאמרה המשולב בשיר . בדרך כלל לקוח מן התנ"ך ולצמית מקורו בתפילה ובספרות חז"ל
------------	---

ב. **מצאו בפיוט דוגמא לכל אחד מן הבאים:**

לדוגמא: מטאפורה - מלכות עאלה

דימוי-

סיפור-

אקרוסטיכון-

מעוז צור ישועתי.

לך נאה לשבח,
תיכון בית תפילתי,
ושם תודה נזבח.
לעת תכין מטבח
מצר המנבח.
אז אגמור
בשיר מזמור
חונת המזבח.

רעות שבעה נפשי,

ביגון כוחי כלה,
חיי מרחק בקשי,
בשעבוד מלכות עגלה.
ובידו הגדולה,
הוציא את הסגולה,
חיל פרעה
וכל זרעו
ירדו כאבן במצולה.

דביר קדשו הביאני,

וגם שם לא שקטתי,
ובא נגש והגלתי,
כי זרים עבדתי.
ויין רעל מסכתי,
כמעט שעברתי,
קץ בבל
זרבבל,
לקץ שבעים נושעתי.

כחות קומה ברוש

בקש,
אגגי בן המדתא,
ונהיתה לו למוקש,
וגאוותו נשבתה.
ראש ימיני נשאת,
ואויב שמו מחית-
רוב בניו
וקניינו
על העץ תלית.

יונים נקבצו עלי,

אזי בימי חשמנים,
ופרצו חומות מגדלי,
וטמאו כל השמנים,
ומנותר קנקנים,
נעשה נס לשושנים,

בני בינה

ימי שמונה
קבעו שיר ורננים.

חשוף זרוע קודשך,

וקרב קץ הגאולה.
נקום נקמת דם עבדיך,
מאומה הרשעה.
כי ארכה לנו הישועה
ואין קץ לימי הרעה,
דחה אדמון
בצל צלמון
הקם לנו רועים שבעה.